Trinitatea în care trebuie să crezi

Articol scris de Kevin Williams şi Garrett Holthaus | illbehonest.com/romana

Introducere

Biblia ne învaţă că Dumnezeu este un Singur Dumnezeu în trei persoane distincte: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt. Această învăţătură mai este cunoscută şi sub numele de Trinitate - ceea ce înseamnă că Dumnezeu este "triunic" sau "trei-în-unul". Acum, ca să clarific, creştinii nu cred în trei Dumnezei. Şi nici Biblia nu ne învaţă că Dumnezeu este o singură persoană care apare în trei forme diferite sau trei feluri, ceea ce este o eroare cunoscută sub numele de modalism sau Penticostalism Unitarian. Deşi conceptul potrivit căruia Dumnezeu este un Dumnezeu în trei Persoane diferite poate fi dificil de înţeles pentru noi, este exact ceea ce Scriptura ne învaţă.

Un Dumnezeu, Trei Persoane

În primul rând, Biblia ne învaţă că Dumnezeu este Unul:

"*Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn.*" (Deuteronom 6:4)

"*Căci Eu sunt Dumnezeu, şi nu altul.*" (Isaia 45:22)

Biblia ne învaţă cu claritate că nu sunt trei Dumnezei, ci un Singur Dumnezeu adevărat. Dar Scriptura ne învaţă că sunt mai multe Persoane în Dumnezeire.

Dumnezeu Tatăl este:
Dumnezeu – Filipeni 1:2
Creator – Geneza 1:1
Etern – Psalmul 90:2

Dumnezeu Fiul este:
Dumnezeu – Ioan 1:1; Romani 9:5; Coloseni 2:9; Tit 2:13; Evrei 1:5-13
Creator – Coloseni 1:16
Etern – Ioan 8:58; (compareă cu Exod 3:14)

Dumnezeu Duhul Sfânt este:
Dumnezeu – Fapte 5:3-4
Creator – Iov 33:4; Iov 26:13
Etern – Evrei 9:14

Această învăţătură, conform căreia toate cele trei Persoane din Dumnezeire sunt un Dumnezeu într-o Persoană unică, apare în întreaga Scriptură:

"*La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu.*" (Ioan 1:1-2)

Ni se spune aici că Isus Hristos - Cuvântul lui Dumnezeu - era "cu Dumnezeu" la început. Dacă aş spune "sunt cu soţia mea", nu ai crede că am spus "sunt soţia mea". În acelaşi fel, putem vedea clar o diferenţă în Ioan 1:1 între Tatăl şi Fiul. În orice caz, Ioan ne spune, de asemenea: Cuvântul "era Dumnezeu", deci este clar că El este acelaşi Dumnezeu, în acelaşi timp, fiind o Persoană distinctă şi separată.

Un alt text care ilustrează acest adevăr este Zaharia 12:10.

"*Atunci voi turna peste casa lui David şi peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare şi de rugăciune, şi îşi vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, şi-L vor*

plânge amarnic cum plânge cineva pe un întâi născut."

Zaharia vorbeşte aici despre o vreme când Dumnezeu va turna Duhul Său, arătând că Duhul lui Dumnezeu este o Persoană distinctă. Unele culte susţin că Duhul Sfânt nu este o persoană, ci este "Forţa activă a lui Dumnezeu." În orice caz, putem vedea şi din alte texte că Dumnezeu Duhul Sfânt are toate caracteristicile unei persoane: Duhul iubeşte (Romani 15:30); poţi avea părtăşie cu El (2Corinteni 13:14); El vorbeşte (Fapte 8:29); poate fi minţit (Fapte 5:3); poate fi întristat (Efeseni 4:30). Desigur, acestea nu sunt caracteristici ale unei forţe impersonale, ci ale unei persoane.

Remarcaţi, de asemenea, că în Zaharia 12:10, Dumnezeu spune: "*îşi vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns."* Dumnezeu spune că El este Cel ce va fi străpuns pe cruce; apoi, în următoarea parte a versetului vorbeşte despre Cel răstignit pe cruce ca fiind o persoană diferită de Sine: *„şi-L vor plânge amarnic"*. Ca şi în Ioan 1:1, observăm o diferenţă între Persoanele din Dumnezeirea unită.

Eroarea modalismului

O eroare frecventă şi o învăţătură greşită cu privire la Dumnezeire este modalismul. Cunoscut şi ca Penticostalism Unitarian, modalismul este o erezie care susţine învăţătura greşită conform căreia Dumnezeu este o singură Persoană, care se manifestă în trei moduri diferite, adică are trei roluri.

Aceia care aderă la această falsă doctrină cred că în Vechiul Testament, Dumnezeu apare ca Tată, apoi, în lucrarea Domnului Isus, apare ca Fiu, iar după înălţarea Domnului Isus, Dumnezeu lucrează ca Duh Sfânt. Aceasta este o negare a Trinităţii, deoarece contrazice învăţătura clară a Scripturii, conform căreia Dumnezeu este un singur Dumnezeu în trei persoane; spunând, în schimb, că Dumnezeu este o singură Persoană, cu trei roluri diferite. În orice caz, Scripturile învaţă clar că Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt nu sunt trei moduri de manifestare; nu sunt trei măşti purtate de o persoană, ci sunt clar trei persoane distincte unite într-un singur Dumnezeu.

Un verset folositor este Matei 26:39.

"*Apoi a mers puţin mai înainte, a căzut cu faţa la pământ şi S-a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu putinţă, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuşi nu cum voiesc Eu, ci cum voieşti Tu."*

Pentru a crede în concepţia greşită, conform căreia Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt sunt aceeaşi persoană, trebuie să crezi că Domnul Isus se ruga Lui Însuşi în acel context şi trebuie să ignori complet ultima parte a versetului, care spune: "*nu cum voiesc Eu, ci cum voieşti Tu."* Aceasta învaţă clar că Tatăl şi Fiul au două voinţe distincte. Sunt un Singur Dumnezeu - cum a spus şi Domnul Isus: "Eu şi Tatăl una suntem" (Ioan 10:30) - dar sunt persoane diferite în Dumnezeire, fiecare cu propria voinţă.

Un alt text care infirmă modalismul este Matei 3:16-17, care istoriseşte botezul Domnului Isus.

"*De îndată ce a fost botezat, Isus a ieşit afară din apă. Şi în clipa aceea, cerurile s-au deschis, şi a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel şi venind peste El. Şi din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea."*

Aici putem observa cum cei trei membri ai Dumnezeirii acţionează ca Persoane distincte. Ar fi ridicol să credem că Domnul Isus acţiona cumva ca un ventriloc, făcând să pară că o voce vorbeşte din ceruri.

Textul care urmează celui ce descrie botezul Domnului Isus este de asemenea folositor:

"*Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustiu, ca să fie ispitit de diavolul." (Matei 4:1)*

Vom crede noi, la fel ca şi modaliştii, că Domnul Isus s-a călăuzit Singur în pustie? Sau este Duhul Sfânt o Persoană distinctă în Dumenzeire care L-a condus pe Domnul Isus în pustie?

Deci putem observa din versetul de mai sus (şi mai sunt multe asemenea lui) că modalismul, sau Teologia Unitariană,

este în directă opoziţie cu ceea ce Scriptura ne învaţă. Această negare a Dumnezeului Triun, nu are ca rezultat doar închinarea înaintea unui Dumnezeu care este diferit de Dumnezeul Bibliei (adică idolatrie), ci conduce şi la conceptul de mântuire câştigată prin fapte. În cadrul diferitelor grupuri, faptele adăugate mântuirii pot fi diferite, dar ca exemple putem enumera: credinţa că botezul prin scufundare este necesar pentru mântuire; că botezul nu este valabil dacă nu este făcut doar în Numele Domnului Isus; şi credinţa conform căreia vorbirea în limbi este singura dovadă a mântuirii.

Trebuie menţionat că, deşi botezul este important şi este ceea ce un creştin ascultător trebuie să facă, nu este o faptă care condiţionează mântuirea. Tâlharul de pe cruce nu a fost botezat niciodată. În al doilea rând, ipoteza conform căreia botezul nu este valabil dacă nu este făcut doar în Numele Domnului Isus contrazice chiar învăţătura Domnului Isus, din Matei 28:19, unde porunceşte ucenicilor să boteze ucenici "în Numele Tatălui, a Fiului şi a Duhului Sfânt." În plus, ipoteza că vorbirea în limbi este singura dovadă clară a mântuirii, contrazice textul din Ioan 3:16:

"*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.*"

Nu scrie acolo "oricine vorbeşte în limbi", ci "oricine crede", aceasta este asigurarea mântuirii. În plus, textul din 1 Ioan 5:13 ne transmite că 1 Ioan a fost scrisă ca acei care mărturisesc credinţa în Domnul Isus, să poată testa veridicitatea credinţei lor şi deci, să capete siguranţa mântuirii. Iar în 1 Ioan nu este menţionată vorbirea în limbi, ceea ce demonstrează că vorbirea în limbi nu este o dovadă biblică a mântuirii.

Concluzie

A nega Trinitatea înseamnă a nu te închina Dumnezeului Bibliei, aşa cum ni S-a descoperit El. Deşi conceptul că Dumnezeul Bibliei este un singur Dumnezeu în trei Persoane poate fi dificil de înţeles, este cu siguranţă ceea ce Scriptura ne învaţă clar. A-L cunoaşte pe acest Dumnezeu înseamnă a avea viaţa veşnică (Ioan 17:3); a nega existenţa Sa înseamnă a rămâne mort în păcate (Ioan 8:24).